

Джерела та література

1. China says AUKUS alliance on 'path of error and danger' after submarine deal unveiled. *France24*. 14.03.2023. URL: <http://surl.li/gpoog>
2. Armstrong K., Mao F., Housden T. AUKUS deal: US, UK and Australia agree on nuclear submarine project. *BBC*. 14.03.2023. URL: <https://www.bbc.com/news/world-australia-64945819>
3. What is the AUKUS pact? *The Economist*. 13.03.2023. URL: <http://surl.li/gporl>
4. Wintour P. What is the Aukus alliance and what are its implications? *The Guardian*. 16.07.2021. URL: <http://surl.li/gpmi>
5. Толстов С. В. Подія вересня 2021: Створення оборонного союзу AUKUS у складі Австралії, Об'єднаного Королівства (Великобританії) та США стало знаковою подією / Інститут Всесвітньої національної академії наук України. 23.08.2021. URL: <http://surl.li/gpoky>

Іващук Анастасія

Донецький національний університет імені Василя Стуса

ПІВДЕННА КОРЕЯ В ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНІЙ СТРАТЕГІЇ США

Ключові слова: США, Південна Корея, Азійсько-Тихоокеанський регіон, зовнішня політика.

Keywords: USA, South Korea, Asia-Pacific region, foreign policy.

Південна Корея відіграє важливу роль у зовнішньополітичній стратегії США, зокрема в Азійсько-Тихоокеанському регіоні. Альянс між США та Південною Кореєю був наріжним каменем зовнішньої політики США в регіоні протягом десятиліть, даючи важливі економічні, військові та геополітичні переваги. Південна Корея є стратегічно важливою для США через своє розташування та відносини з сусідніми країнами, як-от Північна Корея, Китай і Японія. Розуміння ролі Південної Кореї у зовнішній політиці США має вирішальне значення для розуміння ширшої стратегії США в Азійсько-Тихоокеанському регіоні [1].

Альянс між США та Південною Кореєю зосереджений на проєкції американських сил у Азійсько-Тихоокеанському регіоні загалом. Фінансова підтримка альянсу урядом США була вирішальною для захисту американських інтересів у цьому регіоні. По суті, альянс передбачає більше, ніж просто допомогу США Південній Кореї в запобіганні вторгненню з Північної Кореї. Альянс допомагає у прямому та непрямому стримуванні нападу Північної Кореї на США та створює розширене стримування Китаю і розміщення американських військ у Азійсько-Тихоокеанському регіоні [5].

Останніми роками члени Конгресу висловлювали зацікавленість і здійснювали нагляд за співробітництвом США та Південної Кореї щодо Північної Кореї. Робота з Північною Кореєю (офіційна Корейська Народно-Демократична Республіка, або КНДР) є домінуючою двосторонньою стратегічною проблемою, і уряди Байдена та Муна (наразі лідери держав) працювали над узгодженням своїх підходів і мінімізацією суспільних розбіжностей). Політика адміністрації Байдена, яку Мун привітав, здається, передбачає поступове часткове послаблення санкцій в обмін на часткові кроки до денуклеаризації.

Протягом останніх 70 років безпекові зв'язки Південної Кореї зі США гарантували її існування та виживання проти військової загрози, зокрема ядерної, з

Півночі. Сьогодні в Південній Кореї розміщено 28 500 військовослужбовців США, що становить третю за величиною військову присутність за межами США [2].

Китайсько-американські відносини завжди були напруженими, що ставить Азійсько-Тихоокеанський регіон у небезпечне положення, де існують дві ворогуючі наддержави. США висловлюють занепокоєння з приводу зростання економічного та військового впливу Китаю в регіоні, і вони намагаються протистояти цьому впливу шляхом створення альянсів з іншими країнами регіону, включно з Південною Кореєю.

На початку 2000-х рр. відбулося зміцнення зав'язків між Китаєм та Південною Кореєю, що призвело до натягнутих відносин зі США, а також загрози їх безпековому альянсу. У цей період Південна Корея намагалася віддалитися від будь-чого американського, що поставило її на крок до повної залежності від Китаю. Угода про вільну торгівлю зі США врятувала державу з цього складного становища та дала змогу надалі впроваджувати політику щодо зміцнення відносин не тільки у економічній сфері. Вже у 10-х рр. XXI століття Південна Корея намагалася пом'якшити стан відносин між ворогуючими державами. Було започатковано Ініціативу миру та співпраці в Північно-Східній Азії, спрямовану на сприяння співпраці всередині Північно-Східної Азії та покращення співпраці між Китаєм і США [3, 4].

Із 2017 р. конкуренція між США та Китаєм зростає. Південна Корея зазнає тиску з обох сторін, оскільки вона має позицію «уникнення вибору». США – головний партнер у сфері безпеки, а Китай – головний економічний партнер. Але можна помітити, що Південна Корея віддавала перевагу своїм економічним інтересам над довгостроковими стратегічними інтересами, а отже, – відносинам з Китаєм над відносинами зі США. Хоча останніми роками новий лідер Південної Кореї зазначає можливість більше працювати зі Сполученими Штатами та іншими партнерами, щоб конкурувати з Китаєм у наданні регіональних суспільних благ, але через внутрішні обмеження малоімовірно, що Південна Корея буде проводити політику відкритої конкуренції щодо Китаю [4, 7].

Загалом відносини Південної Кореї з Китаєм мають важливі наслідки для зовнішньої політики США в регіоні. Із одного боку, тісніші зв'язки між Південною Кореєю та Китаєм можуть підірвати зусилля США протистояти впливу Китаю в регіоні. Із іншого боку, більш збалансований підхід, який враховує економічні інтереси Південної Кореї, міг би допомогти зберегти стабільність і просувати інтереси США в регіоні.

Під час передвиборчої кампанії Д. Байден підкреслив, що організаційним принципом його зовнішньої політики є спроба згуртувати демократії світу для подолання глобальних викликів, протидіючи спробам Китаю, Росії та інших авторитарних країн розширити свій вплив в інших країнах. Південна Корея відіграє вирішальну роль у реалізації цього бачення, оскільки США та Південна Корея мають багато спільних цінностей, як-от демократія, права людини та верховенство права. Дві країни працюють разом, щоб просувати ці цінності в регіоні та в усьому світі [1].

Підсумовуючи, Південна Корея відіграє вирішальну роль у зовнішньополітичній стратегії США, особливо в Азійсько-Тихоокеанському регіоні. Як клю-

човий гравець у підтримці регіональної стабільності та просуванні спільних цінностей, Південна Корея є цінним партнером для США у досягненні цілей зовнішньої політики в регіоні та за його межами.

Джерела та література

1. A New Chapter in U.S.-South Korea Relations: Seoul Embraces a Broader Role in Asia. *Center for American Progress*. 25.06.2021. URL: <https://www.americanprogress.org/article/new-chapter-u-s-south-korea-relations-seoul-embraces-broader-role-asia/>
2. Lee H. S. J. Factbox: U.S. and South Korea's security arrangement, cost of troops. *Reuters*. 2021. URL: <https://www.reuters.com/article/us-southkorea-usa-alliance-idUSKBN2AZ0S0>
3. Lee S., Prins B., Wiegand K. E. The US–South Korea alliance: How the patron benefits from the protégé. *International Area Studies Review*. 2021. Vol. 24. № 2. P. 97–117. URL: <https://doi.org/10.1177/22338659211018325>
4. Linda M. Explaining Korea's Positioning in the US–China Strategic Competition. *Springer-Link*. 1.01.2023. URL: https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-3-031-15389-1_10
5. U.S. Relations With the Republic of Korea – United States Department of State. *United States Department of State*. 8.02.2020. URL: <https://www.state.gov/u-s-relations-with-the-republic-of-korea/>
6. 조성렬. KIMA 정책연구. Korea Institute for Military Affairs. URL: <https://www.kima.re.kr/3.html?html=3-10-3.html&s=10&uid=284>
7. 동아시아연구원. EAI (East Asia Institute). URL: http://www.eai.or.kr/m/research_view.asp?intSeq=20282&code=66&menu

Бабаджанян Гаяне

Державний торговельно-економічний університет /

Київський національний торговельно-економічний університет

НАГІРНИЙ КАРАБАХ.

ЗАПРОВАДЖЕННЯ АЗЕРБАЙДЖАНСЬКОЇ БЛОКАДИ 2022–2023 РР.

Ключові слова: етнополітичний конфлікт, Нагірний Карабах, блокада.

Keywords: ethnopolitical conflict, Nagorno Karabakh, blockade.

Нагірний Карабах (Арцах) – особлива територія Закавказзя з довгою і трагічною історією. Етнополітичний конфлікт продовжується вже понад століття й іноді переростає у повноцінні бойові дії, котрі забирають життя молодих солдатів з обох сторін.

Єдиною дорогою, що з'єднує Нагірний Карабах з Вірменією та зовнішнім світом, є Лачинський коридор. Цей коридор був заблокований екологами з Азербайджану з 12 грудня 2022 р., що, зі свого боку, порушило доступ до основних товарів і послуг, зокрема і продуктів харчування, палива, ліків для мешканців Нагорного Карабаху, фактично помітивши їх у блокаду.

Вірменсько-азербайджанська боротьба за Нагірний Карабах триває вже понад 100 років, і за останні 20 років завершити конфлікт та примирити обидві сторони не вдається, незважаючи на значну кількість досліджень із зазначеної проблеми.

На думку Ю. Пасічник, проблема Карабаху повністю ігнорується в переговорному процесі та в міжнародній політичній практиці [1, 32].